

Personligt Brev

Jag heter Magnus Arling och är 47 år gammal. Född och uppvuxen i Ystad i en arbetarfamilj.

Jag är gift och har en son på 19 snart 20 år, bor sedan 2016 i en villa med en liten trädgård, för att samla energi så ägnar jag fritiden med familjen, under vår och sommar gärna i vårt växthus med diverse odlingar.

Jag började mitt yrkesverksamma liv som murare där jag hade olika fackliga uppdrag som ledde mig till att gå på medlemsmöte och engagera mig i sektion Ystad som det på den tiden var för att senare bli krets Sydkusten. I krets och sektion har jag först varit sekreterare under några år för att sedan bli ordförande i kretsen som sträcker sig i kommunerna Ystad, Sjöbo och Skurup.

2014 fick jag äran att börja på Byggnads Skåne som anställd i ett projekt i LÖSEN för att 2015 bli anställd som mätare. 2019/20 så organiserades Byggnads Skåne i enheter och då fick jag det hedervärda uppdraget att bli enhetschef för löneenheten för att 2023 få styrelsens förtroende att vara avtalsansvarig. Vilket uppdrag jag har än idag.

Parallellt med mina uppdrag och mitt arbete i Byggnads har jag under flera år varit politiskt aktiv i Ystad där jag i dag har rollen som Facklig politiskt ansvarig i arbetarkommunen och har även uppdrag i två bolag, Industrifastigheter och Ystad Bostäder. Sitter även som ledamot i Gymnasienämnden och ledamot i kommunfullmäktige med rollen som andre vice ordförande.

Att få uppdrag att företräda mina kollegor och kamrater i dessa olika uppdrag är för mig något som jag är stolt och glad för att ha till låns, detta är något som verkligen ligger mig varm om hjärtat att få företräda och kämpa för ett bättre samhälle på olika plan från den lilla arbetsplatsen till samhället i stort, det är mycket tillfredställande att bära detta förtroende.

Vi lever idag i ett hårt samhälle där individualismen ses som framtiden där jag är mig själv närmast och jag som individ ska klara mig själv. Jag ser detta som ett problem där mycket av detta splittrar arbetarrörelsen i samhället, på våra arbetsplatser och det kollektiva pekats felaktigt enligt mig ut som svagt och för svaga individer.

Jag är övertygad i min samhällsbild att fackligt och politiskt engagemang inte på många år varit viktigare än det för tillfället är, med det hårda klimat som man kan läsa och se om i media och framför allt i sociala medier. Det samhälle som vi gemensamt byggt upp där vi alla tar ansvar för varandra och stöttar och hjälper de som behöver det mest är på väg att försvagas i allt från sjukvård, skola och framför allt i vårt arbetsliv i stort.

Vi behöver mer än någonsin hitta styrkan i våra medlemmar och därigenom stärka vår medlemskår med bildning och studier och på detta sätt få en mer aktiv medlemskår som står upp för våra gemensamma värderingar. Idag ses facket som en kassako till partiet där fler inte ser sammanhanget och varför det är viktigt att vi som fackföreningar behöver politiken där den fackligakampen inte når fram i våra avtal.

Vi behöver verkligen på riktigt se till att vi inte bara ses som en elit som inte har en nära anknytning till våra kamrater på arbetsplatserna det måste vi på allvar ta med oss och

se till att våra frågor ligger nära medlemmarna så att de känner igen sig i det arbete vi ska göra, vi måste satsa på kretsar, förtroendevalda på ett mycket bättre sätt än vi gjort de senare åren, vi måste säkerställa och bereda plats för fler aktiva i vår verksamhet och det måste finnas en nära och tät samverkan i alla uppdrag, där bildning och organisering ska ligga som grund för allt arbete. Utan en aktiv medveten medlem blir vi aldrig en stark förening som kan ta kampen för ett jämlikt och jämställt samhälle från den lilla arbetsplatsen till politiken i samhället i stort.

Vi har mycket som fungerar bra i Byggnads Skåne. Men vi har samtidigt utmaningar med sjunkande medlemsantal, inte tillräckligt rustade förtroendevalda som är trygga i att ta fajten för bättre villkor och högre löner på arbetsplatsen och inte minst behövs fler skolade medlemmar som backar upp när det hettar till ute på bygget. Vi har under mina år i regionen gjort mycket men vi måste också vara ärliga att erkänna resultatet inte alltid blivit som vi önskar. Då måste vi våga tänka annorlunda så vi blir fler medlemmar, får bättre villkor på arbetsplatserna och att vi får en löneglidning som förr var mer regel än undantag.

I min vision framåt så är det självklart att organisera sig och se till att alla kamrater på byggarbetsplatserna runt om i landet känner sig delaktiga i beslut och att vi har en levande demokrati där många går till våra kretsar/sektioner eller vad det än må heta och driver sina frågor för ett bättre, jämlikare och mer jämställt samhälle. Där det ses som en självklarhet att gå utbildningar och ta på sig ett uppdrag för att sprida kunskapen till fler och på detta sätt bli en stark stolt och trygg arbetare i landet Sverige.

De som känner mig säger att jag är en lugn person som inte agerar på känslor. Jag låter de runt mig få komma till tals. I mitt ledarskap är det viktigt att lyssna på alla och sen utgå ifrån fakta och den verklighet vi befinner oss i. Ibland krävs det beslut som inte alla är överens om men så fungerar en demokratiskt styrd förening och när så sker är jag trygg med att kunna leda dit majoriteten beslutat. För målet är att vi ska fatta bra grundade beslut där alla varit delaktiga, inte att vi alla gånger måste tycka lika. Därför är det viktiga är att all input kommit upp på bordet innan man bestämmer sig för vad man tror är bäst. Jag gillar att arbeta hårt. Jag är noggrann i det jag gör och känner att saker alltid kan bli lite bättre. För mig är det en drivkraft att jobba hårt då det vilar ett tungt ansvar på oss i föreningen. Ett ansvar våra medlemmar varje dag betalar för och förväntar sig att vi tar. Får jag förtroende att leda Byggnads Skåne vill jag kavla upp ärmarna och leverera en ännu starkare organisation med högt i tak och stor delaktighet för kretsarna, styrelsen, förtroendevalda och personal. Tillsammans gör vi jobbet som nu krävs!